

ve služebním poměru ke straně žalující. Tento služební poměr předpokládá, že žalovaný jest v poměru podřízeného, což opětovně přiznáno. Pro nároky z takového služebního poměru jsou podle § 2 zák. čís. 131/31 výlučně příslušné pracovní soudy a podle § 2 písm. c) cit. zák. přísluší rozhodnutí o náhradních nárocích ze služebního poměru také pracovním soudům. Ježto v souzeném případě bezpochybně jde o takový náhradní nárok, neboť žalovaný si přivlastnil neprávem zažalované peníze ve své funkci jako obchodvedoucí žalobkyně, způsobil proto žalobkyni škodu, jejíž náhradu tato žádá od žalovaného, jest tudíž k rozhodnutí souzené právní věci věcně příslušný pracovní soud. Nemohly proto strany s právním účinkem podle § 104 j. n. sudiště okresního soudu v T. ujednat, ježto jde o záležitost, která jest vůbec odňata působností řádných soudů. Napadené usnesení a jemu předchozí řízení jest proto dle § 477 čís. 3 c. ř. s. zmatečné. Ježto žalovaný má své řádné bydliště podle obsahu žaloby v M., jest první soud též místně nepřislušný.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Žalobkyně v tomto sporu neuplatňuje nárok z pracovního poměru, neboť opírá žalobní žádání o zcela jiný právní důvod, totiž o mimosoudní dohodu se žalovaným (§ 1380 obč. zák.) a z t o h o t o s m í r u ž a l u j e, domáhajíc se zaplacení 40.256 Kč, jež prý jí žalovaný dluhuje na podkladě smíru a konečného vyúčtování, v důsledku toho smíru provedeného a žalovaným uznaného. Tomu-li tak, jde ve skutečnosti jen o splnění tohoto ujednání jako zvláštní smlouvy novační a nikoli o nárok z poměru pracovního neb služebního (§ 1 zákona ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.), pokud se týče o náhradní nárok z takového poměru (§ 2 c) téhož zákona), o němž by příslušelo rozhodovati pracovním soudům. Spory právní povahy jako spor nynější náležejí k příslušnosti řádných soudů (srov. obdobné rozhodnutí ve věcech živnostenských ve sb. n. s. čís. 10.204).

Čís. 12710.

Nájemník není svým nájemním právem oprávněn dáti umístiti zapínací hodiny (za účelem odebírání levnějšího elektrického proudu) na zdi schodiště.

(Rozh. ze dne 22. června 1933, Rv I 349/32.)

Žalující nájemnice, hodlajíc zavést do bytu laciný elektrický proud, chtěla umístiti zapínací hodiny na schodech. Za tím účelem dala vyhloubiti čtyři otvory do zdi na schodech, aniž o tom vyrozuměla žalované pronajímatele. Žalovaní zakázali žalobkyni pokračovati v práci k umístění zapínacích hodin na schodech. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se žalobkyně na žalovaných, by žalovaní byli uznáni povinnými dovoliti žalobkyni pokračovati a skončiti práce za účelem umístění zapínacích hodin k odebírání lacinějšího proudu pro potřeby domácnosti. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Soud prvního státního zřízení zjistil, že zeď, na níž byly z podnětu za-

lobkyně vyhloubeny otvory, není v bytě žalobkyně, nýbrž na schodišti obecně přístupném mimo uzavřený byt žalobkyně. Podle § 1098 obč. zák. jest nájemce oprávněn, předmět nájmu upotřebiti a užívati. Vývody odvolání dovozují, že žalobkyně, vykonávajíc své nájemní právo, jest oprávněna umístiti hodiny na uvedeném místě, při čemž, ano tu není jiného ujednání, rozhoduje účel smlouvy a obvyklý rozsah užívacího oprávnění. Tento vývod může se však vztahovati jen na případ, užívá-li nájemce předmětu nájmu. Ježto však stěna, na niž dala žalobkyně provésti práce, není předmětem nájmu, nýbrž jest mimo byt najatý žalobkyní, žalobkyni pak nepřisluší k této zdi nájemní právo, nelze mluvíti o výkonu nájemního práva podle účele smlouvy a podle obvyklého rozsahu užívání. Žalobkyně není proto podle smlouvy oprávněna používati částí domu, jež nejsou předmětem nájemní smlouvy, leč že by používání bylo výkonem nájemního práva. Žalobkyně jest oprávněna používati schodiště jen potud, by dospěla k svému bytu, není však oprávněna dáti vyhlubovati ve schodišti otvory a umístiti tam zapínací holiny. Při tom jest zcela lhostejno, zda otvory jsou menší či větší, zda tím bylo přivoděno značné poškození zdiva čili nic. Tato okolnost přišla by v úvahu jen, kdyby žalobkyně byla předsevzala tuto změnu u výkonu svého nájemního práva na předmětu nájmu, čemuž však v souzeném případě tak není.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Odvolací soud posoudil věc po právní stránce správně. Dovolatelka přehlíží, že tu nejde o řešení otázky, zda jest oprávněna, dáti provésti zařízení za účelem odebírání levnějšího proudu elektrického, nýbrž o řešení otázky, zda jest oprávněna za tímto účelem dáti umístiti zapínací hodiny na zdi schodiště, a tu jest přisvědčiti odvolacímu soudu, že dovolatelka k tomu není oprávněna, poněvadž se její nájemní právo nevztahuje na onu zed'. Jest ovšem správné, že užívací právo najímatele bytu lze po případě rozšiřovati i na součásti domu, jež nepřináleží k najatému bytu, avšak rozsah takového užívání musí vyplývati buď z nájemní smlouvy nebo z obvyklého způsobu užívání bytu, jak to také plyne z rozhodnutí, jichž se dovolatelka dovolává. V tomto směru však dovolatelka nepřednesla v prvé stolici nic, z čeho by bylo lze vyvozovati sporné oprávnění. K jejímu tvrzení, obsaženému teprve v dovolání, že to jest obvyklé upevňovati zapínací hodiny a počítadla ve schodišti a že se to jinak zařizovati nedá, nelze přihlížeti podle § 504 c. ř. s. Jest zbytečné se zabývati otázkou, zda tu jde o šikánu se strany žalovaných, dokud není zjištěno, že poškození dovolatelky bylo patrně účelem výkonu práva žalovaných (§ 1295 druhý odstavec obč. zák.). O tom však nemůže býti řeči, poněvadž tím, že žalování nedovolují dovolatelce umístiti zapínací hodiny ve schodišti, není jí nijak zabráněno odebírati levnější proud, neboť dovolatelka ani netvrdila, že se zapínací hodiny nedají umístiti v jejím bytě. Dovolání muselo se proto minouti s úspěchem.